

/Részletek a
kötetből/

A fentebb pár szóval jellemzett fő lírai áramlat mellett tovább élt a *politizáló* költészet is, amely azonban – a korábbi eszköztár változatlanul hagyásával – azt a *kritikai* vonalat igyekezett folytatni, amelyet többek kö-

zött pl. Kuczka Péter és Csoóri Sándor 1953-as versei fémjeleztek. Részjelenségek bírálata helyett azonban átfogó módon próbálták a kérdéseket megközelíteni. Ennek eredményeképpen születtek meglehetősen indulatos, helyenként baljóslatú versek a bizalmi válság állapotáról, amelyek költői erő tekintetében természetesen meg sem közelítették a fentebb említett irodalomtörténeti jelentőségű vonulat alkotásait. Az írók politikai véleményéről azonban ezek sokat mondanak. (Jellegzetes példa Eörsi István Bizalomért c. költeménye,⁶⁹ Kónya Lajos ekkori versei stb.) [...]

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

69. Uj Hang, 1953, 12, 22, 58.

Elméleti kérdések felvetése egy kiélezett, a gyakorlati politikai *választást* feladatul szabó helyzetben bizonyos fokig e választás elodázását, „szélsőségekként” való értékelését és középjellelű álláspont kialakítását jelenti. Ez jellemezte a Csillag tevékenységét, amiben bizonyos mértékig Lukács György ekkori álláspontjára is támaszkodhattak. Lukács György nem vett részt az írói ellenzék kialakulását kísérő vitákban, és megtagadta a memorandum aláírását. Nagy Imre személyét nem tartotta alkalmasnak az

ellenzék reformmozgalmának vezetésére – ebben a politikai okokon kívül személyes okok közrejátszhattak. 1956-ban a XX. kongresszus után azonban úgy vélte: „...ennek a spontán mozgalomnak kellett egy bizonyos ideológiát adni, és én vállalkoztam arra, hogy egyes előadásokban elvégezem ezt a feladatot. (...) ilyenfajta ideológiai törekvés volt bennem, ezen túlmenően, azt hiszem, semmi.”²⁶⁶ A Csillag szerkesztősége tisztán ideológiai törekvést szolgált Lukács György, Hermann István és mások tanulmányai közzétételével. [...]

E tanulmányok először a szocializmus elmé-

266. Eörsi István: Életrajz mágneszala-
gon. Interjú Lukács Györggyel. Új Symposi-
on, 1982. márc. 83–84.

Ezeknek az elvi megfontolásoknak alapján az Írószövetség támogatta a Nagy-budapesti Központi Munkástanács tevékenységét, képviselője, Eörsi István rendszeresen részt vett annak ülésein. December elején levelet intéztek a KMT-hez, amelyben ismét közösséget vállaltak a munkástanácsokkal, s egyben hangot adtak saját sérelmeiknek: az irodalmi lap- és folyóirat-engedélyek visszavonásának. A MÉFT december elején, a [...]